

голѣма хубостъ е за онзи край, дѣто се намира. Езерото има бистра и студена вода, въ която се въдятъ разни риби, най-вече вкусни пестърви. По срѣдата то е дълбко, а по края плитко. Нѣкои краища на езерото сж обрасли съ трѣва, буренакъ и храсталакъ. Тукъ живѣятъ многоводни птици. Покрай брѣговетъ на езерото има чудно красиви и плодородни мѣста, хубави села, а нѣкъждѣ и градове. Има езера, които не се изтичатъ. Други пъкъ чрѣзъ рѣки се вливатъ въ морето. Въ повечето езера се втичатъ и изтичатъ рѣки. Когато врѣмето е тихо, поврѣхнината на езерото е равна и гладка като огледало. Тогава по нея плаватъ и много лодки. Когато пъкъ духа силенъ вѣтъръ, езерната вода се разиграва и образува голѣми вълни. Прѣзъ такова врѣме неможе да се плава съ лодка. По голѣмитѣ езера плаватъ и малки параходи. Едни езера иматъ сладка вода — като течната, а други солена и горчива, като морската.

II.

Нашиятъ учителъ, който винаги ни разказваше всичко видѣно отъ него въ близки и далечни мѣста отъ родината ни, ето какъ ни описа едно езеро:

„За да видя, каза той, една красива картина на природата. азъ се изкачихъ на единъ самотенъ връхъ близо до градъ *Охридъ* (Македония) Отъ върха се вижда зелено поле, а отъ другата страна прѣдъ очитѣ ми блѣщи съ всичката си красота езерото. Заградено отъ всички страни съ гиздави планински вериги, езерото се прѣдставя като едно грамадно корито, дѣното на което е напълнено съ бистра като сълза вода.